

Legeltetés-feladat + vértanúság lehetősége

Az Egyház teológiája és igehirdetése a pápai főhatalom átadását innen, a negyedik evangélium utolsó fejezetének nevezetes verseiből származtatja. A Jóhír, az Evangélium egy-egy szakaszának persze lehet akár több értelmezése is. Ezúttal alapközösségben (a bázison) élő Isten-keresőnek, hívőnek szóló jézusi üzenetet igyekszem fölfogni, itt és most (latin szólással: hic et nunc).

A legtöbb magyar evangéliummagyarító a *szere*t szóval fordítja az alább mutatkozó mindkét görög igét, de a biblikus szakirodalom ezeket a bővebb jelentéseket is jegyzi: *agapaó* (szeret, megszeret, csügg valakin vagy valamin, szeretetet tanúsít, felebarátot szeret, ellenséget szeret stb.) – az erősebb, tökéletesebb, isteni szeretetet fejezi ki; *fileó* (szeret, kedvel, csókol) – úgyszintén szeretetet jelent, de inkább kedvelés értelemben.

A kereszthalált legyőzött Jézus háromszor kérdezi Pétert. Először és másodszor is ugyanígy tudakolja: „szeretsz engem?” (agapasz me?). A választ a kissé enyhébb jelentésű ige rögzíti az utókor számára: kedvellek (filó sze). Szójelentéstani következtetés szerint harmadszorra Jézus kérdésével engedményt tesz: kedvelsz engem? (fileisz me?); Péter felelete ugyanaz: kedvellek (filó sze).

Jézus háromszoros kérdése engem is fölszólít. A tökéletes, isteni szeretetre nem mindig vagyok képes, de legalább a „kedvelés”-re (tetszikelésre...) folyamatosan törekedjem.

Jézus a bárányok és a juhok legeltetésére, a hívők, hívek ellátására – és általában minden ránk bízottal (szeretteinkkel, jézusi testvérekkel és felebarátokkal) való törődésre figyelmeztet. (A bárányok aranyosabbak, kedvesebbek – de a juhok is jogosultak a gondozásra.)

Ahogy Jézus előre jelezte Péternek, az első században az induló jézusi közösségek máris a föl-föllobbanó üldözéssel találták szembe magukat.

- Képes vagyok-e figyelni Jézus finom megkülönböztetéseire?
- Szeretem-e és kedvelem-e Jézust és tanítását?
- Elhallgatásaim (nem-megvallásaim), esetleg tagadásaim után beállok-e Jézus, a jézusi tanítás hirdetőjének, illetve megélőjének?
- Vállalom-e a legeltetés (nevelés, figyelemmel kísérés, gondoskodás) rám eső részét?
- Vállalom-e a mellőzést, az üldözést – végső esetben a testi élet elvesztését –, vagyis a sorsazonosságot Jézussal?

Mészáros András, Bicske